

stemme imod alle Endringer, ellers gjorde jeg det ikke.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Den ærede Talers Spørgsmaal synes mig at gaae lidt i det Smaa; det syntes næsten, som om han troede, at jeg søgte Anledning til at komme bort fra min Erklæring, men dette er paa ingen mulig Maade Tilfældet. Saavidt jeg har opfattet Endringsforslagene, foreligger der kun to — jeg skjønner ikke rettere, end at de ere stillede saaledes, at der kun er to — og forsaavidt jeg ikke tager feil heri, maa jeg erklære, at begge disse Endringsforslag ere af den Betydning, at jeg vil betragte deres Vedtagelse som en saadan Forandring i Lovforslagets Indhold, at jeg ikke kan ansee Betingelsen for, at min tidligere Erklæring skal kunne komme til Anvendelse, for opfyldt. Forsaavidt det er Meningen, at den Deel af Forslaget, som angaaer Ordene „gennem Samme“, skal afstemmes for sig, vil jeg sige, at det ikke forekommer mig at have saa særdeles stor Betydning, om disse Ord blive staaende eller ikke; men paa den anden Side maa jeg dog indrømme, at det, at de staae der, ganske vist har sin Betydning, thi det er nemlig saaledes at forstaae, at vedkommende Sjælesørger er den, der sender Begjæringen til Biskoppen. Saavidt jeg forstaaer, refererer „gennem Samme“ sig til „Sjælesørger“, og de have da nogen Betydning, men jeg vil forresten sige, at de ikke have den Betydning for mig, at jeg paa Grund af en saadan Forandring skulde modsætte mig Loven, ligesom jeg, hvis den ærede Taler gjorde en Sprogrettelse, heller ikke vilde tillægge dette nogen Betydning. Saaledes som Endringsforslagene imidlertid nu foreligge, hvis jeg har forstaaet Forholdet rigtigt, maa jeg erklære, at intet af dem bør vedtages af de Medlemmer, som ønske at see Loven stadfæstet gennem mig.

Formanden: Jeg skal kun bemærke, at den høitærede Minister fuldkommen rigtigt har opfattet Endringsforslagene. Hvad der subsidiært er opført under Nr. 2, er af Forslagsstillerne opført som eet Forslag, og der er ikke begjært nogen deelt Afstemning derover. —

Det ærede Medlem for Maribo Amts Bde Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Barfod: Efter hvad den høitærede Minister nu erklærede, og ogsaa efter hvad den høitærede Formand erklærede, er min Afstemning givet. Jeg troede ikke, at det subsidiaire Forslag skulde opfattes som eet Forslag, der paa eengang skulde komme under Afstemning, da jeg ikke sees, at det Første og det Sidste af samme med Nødvendighed hænge sammen, men naar dette er Tilfældet, og jeg anser Sagen for at have ringe Betydning, og det desuden nu er bagefter at forlange deelt Afstemning, saa er, som sagt, min Afstemning givet, saa stemmer jeg imod enhver Endring.

J. M. Hansen: Jeg vilde blot bemærke, at saaledes som den høitærede Minister, da han anden Gang havde Ordet, forklarede, hvad han havde udtalt ved første Behandling, har jeg allerede strax opfattet det, og den Bemærkning, som jeg ansøgte mod, hvad den ærede Minister sagde i sit første Foredrag, gif netop ogsaa ud fra den samme Opfatelse. Jeg gjorde nemlig gjældende, at den ærede Minister vilde faae meget længe at vente, førend han kunde faae dannet et saadant Organ for Folkekirken, som han opstillede som en Betingelse for overhovedet at kunne gaae ind paa større Forandringer i Kirkens Forfatning. Det er jo naturligt, at det ikke kunde være min Hensigt i mindste Maade at bestride den ærede Ministers Ret til at stille sig, som han finder det rigtigt; men derom har jeg heller ikke yttret det Mindste, jeg har kun udtalt min Mening om den Stilling, han da vilde komme til at indtage ligeoverfor dette Spørgsmaal. — Naar den høitærede Minister har erklæret, at han ved „Folke- og Statskirke“ kun forstaaer det Selvsamme som ved „Folkekirke“, kan man jo være beroliget, men den ærede Minister kan ikke undre sig over, at man ved denne saa aldeles nye og usædvanlige Tilspøining af Ordet „Statskirke“ til „Folkekirke“ moatte blive foruroliget, netop fordi man veed, at der er visse Tendenser her i Landet tilstede, og ikke kan vide, om de paa en eller anden Maade vare